

מ"ת 42923/06/16 - מדינת ישראל נגד דיאב אבו שולדס (עציר)- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 42923-06-16 מדינת ישראל נ' אבו שולדס(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
מדינת ישראל
המבקשת
ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן
נגד
המשיב
דיאב אבו שולדס (עציר)- בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד מוטי יוסף

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של גניבת רכב ונהיגה בזמן פסילה.

1. עפ"י העובדות, בתאריך 12.6.2016 סמוך לשעה 21:30 התפרץ המשיב לרכב מסוג טויוטה קורולה (להלן: **הרכב**) השייך לזאב מוישה (להלן: **המתלונן**) ואשר חנה ברח' האורגים בבאר שבע, בכך שפתח את דלת הרכב ונכנס פנימה בכוונה לגנוב. המשיב, פרק את חובק ההגה, חשף את חוטי מתג ההתנעה וחיבר מחשב רכב אל מנוע הרכב ובאמצעותו הניע את הרכב ונסע למחסום מיתר. בהגיעו למחסום התבקש ע"י המאבטח להציג תעודת זהות, מסר את תעודת הזהות, התבקש לצאת מהרכב ועשה כן, ואולם מיד לאחר מכן נכנס חזרה אל תוך הרכב, נסע לאחור תוך שהוא עולה על דוקרנים במקום וגורם לפיצוץ גלגלי הרכב ונמלט מהמקום בנסיעה. בהמשך נמצא הרכב נטוש באזור סנסנה.

2. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, אם כי טען לכרסום משמעותי שעיקרו בזיהוי המשיב על ידי המאבטח ובהעדר הלימה בין זמני הגעת הרכב למחסום ודו"ח איכון הטלפון הנייד של המשיב. לטענתו, בעוד שהטלפון הנייד של המשיב אוכן בין השעות 22:42:41 לשעה 22:54:56, עפ"י הודעת המאבטח האירוע התרחש בזמן שבין 22:24-22:25.

3. ב"כ המבקשת חזר על עיקרי הבקשה, הפנה לראיות ועמד על הסתירות העולות בהודעת המשיב למול איכוני הטלפון והודעת אחיו ובנוגע לטענתו כי בזמנים הרלוונטיים הוא היה בביתו וישן.

4. לאחר שעיינתי בחומר החקירה, מצאתי קיומה של תשתית ראיתית לכאורית הנעדרת כרסום, תשתית ראיתית מבוססת ומוצקה הרבה מעבר לנדרש להליך זה. מחומר החקירה עולה כי ביום 12.6.16 בשעה 21:30 לערך, החנה המתלונן את הרכב ברח' האורגים בבאר שבע, סמוך למחסני השוק ופנה לערוך קניות. לאחר שסיים גילה כי רכבו נגנב וצלצל למשטרה.

מדו"ח הפעולה של השוטר בוטבול עמירם עולה כי זה קיבל הודעתו והגיע למקום האירוע, צפה בסרטוני מצלמות האבטחה שם נראה בבירור המתלונן מחנה את רכבו ופונה לחנות ומיד לאחר מכן רכב מסוג טויוטה בצבע כסוף נצמד לרכבו של המתלונן וזמן קצר לאחר מכן שני הרכבים נוסעים מהמקום.

השוטר עמירם מעביר דיווח על האמור. ובמקביל מועבר דיווח למחסום מיתר. שם וכעולה מהודעתו של המאבטח ארטיום אליונין (להלן: **המאבטח**) הוא מדווח בדבר גניבת הרכב וכעבור כחצי שעה לערך זיהה את הרכב מגיע למחסום. המאבטח ניגש לרכב וביקש מנהג הרכב את תעודת הזהות שלו תוך שהשווה בין תמונה בתעודת הזהות לנהג הרכב "**הסתכלתי על התמונה בתעודת הזהות על מנת לזהות אם מדובר באותו אדם**" (ע' 1 ש' 9-10). מכאן, מוסיף המאבטח כי משהבין כי מדובר ברכב הגנוב עליו דווח, הוא ביקש מנהג הרכב אשר היה לבדו, לצאת מהרכב וזאת על מנת להביא למעצרו. הנהג יצא מהרכב, אך מיד נכנס בחזרה לרכב ונסע לאחור במהירות תוך שעלה על הדוקרנים הסתובב ונמלט מהמקום תוך שהוא מותיר את תעודת הזהות שלו בידי המאבטח אשר דיווח מיד על המקרה למשטרה.

לא מצאתי בעייתיות בקשר לזיהוי המשיב על ידי המאבטח העולה כדי כרסום בראיות. כעולה מהודעת המאבטח, הוא ביצע הליך של שהשוואה וזיהוי בין הנהג לתמונה בתעודת הזיהוי "**הסתכלתי על התמונה בתעודת הזהות על מנת לזהות אם מדובר באותו אדם**" (ע' 1 ש' 9-10) ורק לאחר מכן ובשים לב לכך כי זה נהג ברכב שבקשר איליו דווח כי נגנב, בקש מהנהג לצאת מהרכב במטרה לאפשר את הליך מעצרו ובשלב זה הנהג בורח מהמקום לאחר שנכנס שוב לרכב. בהודעתו השניה נשאל המאבטח עד כמה הוא בטוח בזיהוי המשיב, וענה כי אינו בטוח ב 100% אלא ב 90% והוסיף "**אני כמעט בטוח בוודאות שזה אותו אדם**" (ע' 1 ש' 6-7). זיהוי המשיב מקבל ביסוס נוסף מהעולה במסדר זיהוי תמונות מיום 15.6.16 (כשלושה ימים לאחר האירוע). המאבטח אמנם לא הצביע על תמונת המשיב אך ניתן לראות כי זה התלבט בין תמונתו של המשיב לתמונה של אחר "**אני מזהה את מספר ארבע או שלוש**" (המשיב) ובהמשך "**אני לא בטוח אני חושב שזה מספר 4**".

5. חיזוק נוסף ומשמעותי למיוחס למשיב נמצא באיכון המכשיר הנייד של המשיב באזור המחסום בזמן הרלוונטי לאירוע ובעובדה כי תעודת הזהות שלו נותרה בידי המאבטח והוא לא מסר הסבר סביר לכך.

לגרסת המשיב כעולה מהודעתו מיום 13.6.16, מיום חמישי לאחר שסיים את עבודות השירות הוא שהה בביתו בלקיה ובשעות הרלוונטיות הוא ישן נמצא בבית ולא יצא. לשאלת החוקר האם הוא בטוח שלא היה בבאר שבע השיב "**בטוח**", ולשאלה האם היה בבית החולים השיב בשלילה (ע' 3 ש' 66-70).

לעומת האמור, השוטר צור משה מציין בדו"ח הפעולה כי לאחר שקיבל דיווח ממחסום מיתר בשעה 22:55 הגיע למקום 22:57, גבה עדות מהמאבטח. ובמקביל, כעולה מדו"ח הפעולה של השוטר אסרף צחי הוא הגיע לביתו של המשיב, בלקיה שם פגשו את אחיו של המשיב מוחמד אשר מסר להם כי המשיב לא בבית וכי שוחח עמו וזה אמר לו כי הוא

בדרכו חזרה הביתה לאחר שהלך לבקר חבר בבית החולים.

מוחמד, אחיו של המשיב, מאשר בחקירתו את דברי השוטר אסרף צחי במוסרו כי לקראת חצות הגיעו השוטרים לביתו ושאלו היכן נמצא אחיו, המשיב, תוך שצינו בפניו כי היו קודם בבית האם והמשיב לא נמצא. מוחמד בדק עם האם אשר מסרה לו כי המשיב יצא, אז צלצל למשיב ללא מענה לאחר מכן המשיב צלצל בחזרה ועדכן אותו כי הוא נמצא בצומת שוקת וכי נסע לבקר חבר בבית החולים.

גרסת המשיב עומדת בסתירה ממש לעולה מדוחות השוטרים שהגיעו לביתו סמוך לאחר האירוע ולא מצאו אותו במקום, ועומדים בסתירה מוחלטת לדברים שמסר אחיו מוחמד בחקירתו לעניין זה וכאמור.

6. אשר לעובדה כי תעודת הזהות שלו נשארה בידי המאבטח, המשיב לא ניתן הסבר מניח את הדעת בעניין זה ויותר מכך זה נראה ביקש להקדים תרופה למכה. שכן, לאחר שהחוקר מטיח בו כי הוא חשוד בגניבת רכב ממחסני השוק ברחוב האורגים בבאר שבע, עונה המשיב ומבלי שנשאל ככל בדבר **"אני לא יודע על מה אתה מדבר, אבל אני רוצה להגיד לך שתעודת הזהות שלי נאבדה"**. (ע' 4 ש' 93) וזאת מבלי שנשאל כלל בעניין. לשאלת החוקר מתי אבדה תעודת הזהות ענה המשיב **"איבדתי אותה ביום ראשון"** ולשאלה באיזה יום ראשון? ענה **"יום ראשון שעבר, יעני היום יום שני, אתמול איבדתי אותה"** (ע' 4 ש' 98). בהמשך, לשאלות החוקר היכן איבד את התעודה ענה המשיב **"לא יודע איפה בדיוק אבל לאחר מכן גיליתי שאיבדתי אותה"** (ע' 4 ש' 100). לשאלות החוקר האם דיווח על כך לרשויות הסתבך המשיב בתשובותיו. לא זכר באיזה שעה צלצל לדווח, לא מסר אף אפשרות סבירה לאופן בדין התעודה, אלא עמד על כך שרק אתמול גילה את עובדת חסרונו.

7. אשר לאיכון הטלפון הנייד של המשיב במחסום בשעות הרלוונטיות, טען ב"כ כי זמני האיכון בין השעות 22:42:41 לשעה 22:54:56 אינם תואמים את הזמנים אותם ציין המאבטח כהגעת הרכב למחסום, וכבר יאמר כי המאבטח לא ציין את הזמן מכאן שלא ברור מהיכן נטל ב"כ המשיב נתונים אלה. מעבר לכך, מדו"ח הפעולה של השוטרים (השוטר משה והשוטר ראובן) עולה כי דיווח מהמחסום על האירוע התקבל בשעה 22:55 זמן שמתאים במדויק לזמני האיכון של המשיב במחסום.

8. מהמקובץ לעיל נמצא מספר ראיות לכאוריות המשתלבות זו בזו. אלה מגוונות וצירופן יחד יוצר תשתית ראייתית מספקת והרבה מעבר לשלב הזה של הליך הפלילי. לאמור יוסף כי המשיב אינו מספק הסבר מניח את הדעת ובחקירתו השנייה לא שיתף פעולה ולא השיב לשאלות החוקרים משעומת עם הראיות שהוצגו בפניו.

ניתנה והודעה היום ז' תמוז תשע"ו, 13/07/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהינתן קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר בעצמה גבוהה במקרה שלפניי, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

ב"כ המבקשת מתבקשת לשים לבה להליך המתקיים בפני כב' השופט אלון אופיר ולכך שיכול להיות שהמשיב ביצע את העבירות בתיק דנן כשהוא נתון בתנאים מגבילים לרבות מעצר בית מלא, כעולה מהחלטתו של כב' השופט אלון אופיר מיום 10.5.2016.

תשומת לב שב"ס לכך כי למשיב קבוע מחר, 14.7.2016, דיון בפני כב' השופט אלון אופיר ויש לדאוג להבאתו.

**ניתנה והודעה היום ז' תמוז תשע"ו,
13/07/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה**